

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dodon Ion în numele inculpatului Bernevec Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Ialoveni din 02 noiembrie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017, în cauza penală privindu-l pe

*Bernevec Ion XXXXX, născut la XX XXX XXXX
originar și locuitor al XXXXX, str. XXXXX XX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 01.04.2016 - 02.11.2016;

instanța de apel: 05.12.2016 - 19.01.2017;

instanța de recurs: 13.03.2017 - 26.04.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Ialoveni din 02 noiembrie 2016, Bernevec Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru pronunțarea sentinței în cauză, instanța de fond a constatat că, la 05 martie 2016, în jurul orei 22:33 min., inculpatul Bernevec Ion urmărind scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, cunoscând cu certitudine că nu deține permis de conducere, după ce a consumat băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat ignorând cerințele pct. 10 alin. (2) lit. a) a Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care prevede că „*persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permis de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus,, precum și prevederile pct. 14 lit. a)*

din același Regulament, conform căruia „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau a altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală, de natură să-i afecteze capacitatea de conducere” a urcat la volanul automobilului de model „VAZ 2104” cu n/î ELB 265, ce aparține cet. Șirocaia Nadejda și s-a deplasat pe str. Basarabia, or. Ialoveni.

În timp ce conducea autovehiculul nominalizat, pe str. Basarabia, or. Ialoveni, a fost stopat de colaboratorii Inspectoratului de Poliție Ialoveni, care având suspiciuni față de Bernevec Ion, că a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, l-au supus pe ultimul în modul prevăzut de lege testării cu aparatul „Drager” pentru stabilirea gradului de ebrietate și a concentrației de alcool în aerul expirat, în rezultatul cărui fapt s-a stabilit, că Bernevec Ion avea în aerul expirat o concentrație de 0,87 mg/l alcool etilic, ceea ce conform art. 134¹² alin. 3) Cod penal, reprezintă stare de ebrietate cu grad avansat.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Postica Serghei în numele inculpatului Bernevec Ion prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri prin care lui Bernevec Ion să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă.

În motivarea apelului, avocatul Postica Serghei invocat că, în speță procedura de citare legală nu a fost îndeplinită, deoarece Bernevec Ion nu a recepționat citațiile.

Mai mult, apelantul a menționat că, chiar dacă inculpatul este dat în căutare acest fapt nu obligă instanța să aplice cea mai aspră sancțiune a art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Totodată, apărarea a indicat că, în privința lui Bernevec Ion nu au fost depistate careva circumstanțe agravante, dar sunt prezente circumstanțele atenuante și anume și-a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale și se căiește sincer în cele comise, a cooperat activ cu organele de urmărire penală, are loc permanent de trai, este caracterizat pozitiv și nu are antecedente penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017, a fost respins apelul declarat, ca fiind nefondat cu menținerea fără modificări a sentinței.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, corect a stabilit starea de fapt, acțiunile inculpatului Bernevec Ion just fiind încadrate în dispoziția art. 264¹ alin. (4) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a conchis ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Bernevec Ion în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat.

În cele ce urmează, având în vedere că, critica apelantului vizează doar partea numirii pedepsei inculpatului Bernevec Ion, instanța de apel a făcut referire doar la aceste aspecte, reținând lipsa temeiului întru intervenirea în sentința instanței de fond în această parte.

Astfel, cu privire la criticele apelantului privind pedeapsa stabilită în privința lui Bernevec Ion, instanța de apel a indicat că, pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cit și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

În ceea ce privește individualizarea pedepsei, instanța de apel a conchis că, potrivit dispozițiilor art. 75 Cod penal, text de lege care stipulează criteriile generale de individualizare a pedepselor, la stabilirea și aplicarea acestora, instanța urmează să țină cont de dispozițiile părții generale a Codului penal, de limitele de pedeapsă fixate în textul sancțiunii, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de persoana inculpatului și de împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală.

Astfel, instanța de apel a menționat că, din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei, or inculpatul a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, iar sancțiunea normei menționate prevede pedeapsă, amendă în mărime de la 700 la 800 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an.

În acest context, instanța de apel a indicat că la individualizarea pedepsei lui Bernevec Ion, instanța de fond, examinând cauza a ținut pe deplin cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, ce prevăd scopul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, precum și personalitatea celui vinovat.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, potrivit materialelor anexate la cauza penală, inculpatul Bernevec Ion, anterior a mai comis infracțiuni împotriva averii proprietarului, iar conform cazierului contravențional inculpatul fost tras la răspundere contravențională, pentru conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere și comiterea unui accident rutier.

Astfel, reiterează instanța de apel a conchis că, deși inculpatul a fost anterior pedepsit pentru comiterea contravențiilor din domeniul transportului, nu a făcut careva concluzii și în continuare a încălcat obligațiile unui conducător al mijlocului de transport implicat în trafic și o situație de neglijare totală a regulilor ce asigură siguranța traficului, a consumat alcool și a condus ilegal un mijloc de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, nedeținând permis de conducere.

În acest context, instanța de apel a concluzionat că, luând în considerație personalitatea făptuitorului cât și faptul că acesta s-a ascuns de instanța de judecată, încercând în acest mod să împiedice stabilirea adevărului în cauză, să tergiverseze examinarea acesteia, să evite răspunderea penală pentru fapta comisă, este neîntemeiat apelului declarat de apărător în numele inculpatului privind stabilirea pedepsei sub formă de amendă.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, concluzia instanței de fond cu privire la aplicarea unei pedepse mai aspre a fost pe deplin motivată, or, instanța de fond a efectuat o corectă individualizare a pedepsei stabilite inculpatului, sub aspectul tipului și cuantumului acesteia și argumentării soluției adoptate.

Totodată, instanța de apel respins alegațiile apărării precum că, nu a fost îndeplinită procedura de citare legală, or, până a fi dispusă anunțarea în căutare a inculpatului, ultimul a fost citat la adresa de domiciliu atât r-nul Ialoveni, s. Dănceni cât și mun. Chișinău, str. Cîmpului 31 (*f.d. 57,58*), ulterior la neprezentarea neîntemeiată a inculpatului Bernevec Ion în ședința de judecată, instanța a dispus aducerea silită a ultimului (*f.d. 65,70*), iar conform raportului prezentat de IP Ialoveni nu se afla la adresa de domiciliu, fiindu-i transmisă citația (*f.d. 69*), mai mult conform adeverinței Primăriei Dănceni, Bernevec Ion nu are viză de domiciliu în Dănceni, iar la moment nu se află pe teritoriu satului fiind plecat peste hotare la muncă, din care motiv instanța de fond întemeiat a dispus anunțarea în căutare a acestuia, fiind respectate prevederile art. 321 alin. (5) Cod procedură penală.

Astfel, instanța de apel a statuat că, aplicabile speței este jurisprudența CtEDO în cauza Avramenco contra Moldovei și Ponomaryov contra Ucrainei, unde Curtea a statuat că participantul la proces, care cunoaște despre faptul desfășurării în privința sa a unui proces judiciar, este obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului și examinarea cauzei în lipsa acestuia nu va constitui o încălcare a art. 6 CEDO, având în vedere că ultimul a cunoscut despre procesul penal început în privința sa fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei penale prin care ultimul a primit copia rechizitoriului (*f.d. 50*), urma să se intereseze de data ședinței, în caz dacă nu a recepționat citația instanței, în temeiul celor expuse, instanța de apel a conchis că nu a fost încălcat dreptul al un proces echitabil, după cum invocă apărarea.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dodon Ion în numele inculpatului Bernevec Ion, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea hotărârilor anterioare, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatului să îi fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă.

Recurentul indică că, nici un argument indicat de către instanțele anterioare nu constituie temei pentru aplicarea unei pedepse privative de libertate inculpatului.

Mai mult, apărarea susține că, instanțele eronat au interpretat faptul că inculpatul anterior a comis o contravenție ca motiv i-au stabilit pedeapsa cea mai aspră prevăzută de sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Totodată, avocatul susține că instanțele anterioare incorect la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului au luat în considerare faptul că acesta s-a sustras de la urmărirea penală, motiv pentru care l-au condamnat pe ultimul la închisoare timp de 4 luni.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Dodon Ion în numele inculpatului Bernevec Ion, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii contestate, menționând că instanța corect nu a constatat careva abateri procesual-penale, iar termenul și categoria de pedeapsă au fost stabilite în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, precum și de efectele acestora.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recurs, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4.1. din prezenta decizie, denotă că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora

persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni și se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, recursul este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei. Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Așadar, Colegiu penal ține să remarce că criteriile generale de individualizare a pedepsei penale sunt prevăzute de art. 75 Cod penal, or, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, *de persoana celui vinovat*, de circumstanțele cauzei, care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal respinge argumentele apărării precum că instanțele de fond incorect la stabilirea pedepsei au luat în calcul faptul că, inculpatul anterior a fost condamnat, s-a sustras de la urmărire penală și anterior a comis contravenții cu privire la conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere și comiterea unui accident, or conform prevederilor indicate mai sus, instanța este obligată la stabilirea pedepsei și termenul acesteia să ia în calcul și persoana celui vinovat.

Mai mult, sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 700 la 800 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore sau închisoare până la 1 an.

Astfel, instanța de fond în urma analizei a tuturor circumstanțelor generale de individualizare a răspunderii penale inculpatului prevăzute de partea generală a Codului penal, a stabilit o pedeapsă echitabilă, legală, în limitele fixate de sancțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Circumstanțele enunțate denotă că instanța de apel, nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că i-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dodon Ion în numele inculpatului Bernevec Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2017, în cauza penală în privința lui *Bernevec Ion XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la *17 mai 2017*.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan